

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre . . . 2.— P
 Intézményeknek 20.— P
 Csekkszám: „Tisztes Ipar”
 Budapest, 10.457.

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
 Telefon :13-00-92

ISTEN ÁLDJA!

Igy köszöntötte dr. Meszlényi Zoltán püspök, országos elnök 50.000 munkásifjú képviselőjét, elnökeiket. Olyan jó volt hallani ezt a köszöntést. Ez a köszöntés még talán sohasem volt olyan imádságos, olyan áldó, mint ma, mikor elsőr hallottuk püspökelnökünk szájából.

Ma átérezte mindenki ennek az évszázados köszöntésnek az értékét, aki nem, az megértette később.

Ez a köszöntés emeli fel a munkát a pincezagu szuterénből a menyországot képviselő természetfeletti értéké.

Ettől a köszöntéstől — mondotta az Országos Elnökünk — a munka, mely eddig erőfeszítés, véres izzadás volt a mindennapi kenyérhez, átvíódik Isten áldással, gondolattal, szeretettel.

Ez az a köszöntés, amely a munkát elszakíthatatlan láncá forrasztja, amely összeköti a munkást. Összeköti a népeket, nemzeteket, legyen az német-angol-magyar, vagy bármilyen. Ez teremt békét. Ez teszi a társadalmat boldoggá.

A Katolikus Legényegylet, mely ezzel a szép köszöntéssel, kilenc évtized munkájával újjáteremtője lett a keresztény munkának, egyben hordozója a keresztény szellemnek. Keresztény szellemnek, mely békét hirdet ember és ember, nemzet és nemzet között. Keresztény szellemnek, mely tevékeny szeretet élő predikációjával testvérré

szentel minden embert még akkor is, ha faj, vér és államok el is távolítják egymástól az embereket.

Erezzük, hogy nem csak köszöntésnek szánta Elnökünk az Isten áldját.

Erezzük, hogy áldani is akart. Meg akart áldani bennünket, hogy áldása nyomán kegyelem fakadjon lelkünkben. Kegyelem, melynek nyomán a munka imádsággá magasztosul. Kegyelem, mely a békét varázsolja az emberek szívébe, kegyelem, mely a szeretetbe csusosodik ki.

Az Isten Áldja nem csak áldás volt ezen a napon, nem csak köszöntés, hanem első elnöki parancs.

Parancs mindenki számára. Parancs, hogy tartsunk ki emellett a szép köszöntés mellett. Program, mely a legszentebb, Program, amely szerint az ember isteniv emelkedik, Isten teremtő munkájának részesevé, sorsosává magasztosul.

Köszönjük Kegyelmes Elnökünk a köszöntést. Isten Áldja! . . .

Köszönjük az áldást. Isten áldja meg érte.

Köszönjük a programot. Isten áldja.

Szálljon a köszöntésünk Elnökünk felé, sok ezer munkásifjú szívéből, szájából: Isten áldja! . . .

A programot, parancsot kitökéletesítjük, mert tudják, hogy akkor megáldja az Isten őt, megáld minden magyar iparost, megáldja, imádsággá transzformálja a munkát.

1939 okt. 2-án este, mikor elfoglalta elnöki székét dr. Meszlényi Zoltán püspök, hangzott el ez a köszöntés, fényes keretek között, a zsúfolt díszterem előtt. Az ország minden részéből jöttek fel a Központba elnökök és tagok, akik nem tudtak személyesen megjelenni, azok a táviratok tömkelegével hódoltak dr. Meszlényi Zoltán püspök-országos elnöknek.

v. Pintér József ügyvezető elnök nyitotta meg a Dalárda „Jeligéje” után a beiktatási ünnepélyt. Beszédében kilencven esztendő történelmének három nagy képét festette le. Szabóky az alapító elnök felmérhetetlen munkáját, Schiffer prelátus-elnök méltóképpen folytatta, majd az utolsó husz

esztendő lapjait forgatta futó rövidséggel és tette le Püspök atyánk kezébe a legényegyletek további sorsát.

Bedekovics János szaválata: a Vád és Védbezdél! igazán beillett az ünnepség programjába. Majd Szabó Mihály a Központ, Tóth Sándor a Szövetség ifjúsága, Mádl János a felnevelt egyetiek, Novágh Gyula népm. igazgató a tanárok, Németh László pápai kamarás az elnökök, v. Subik Károly az egyházmegyei elnökök, Baldauf László az Ipartestületek nevében köszöntötte az új Országos Elnököt.

dr. Meszlényi Zoltán országos elnök székfoglalója után püspöki áldást osztott.

Ezt mondotta:

Fábián Ferenc

délkerületi titkár:

Ti helyetek az élen van! Érezni kell minden munkásifjúnak, hogy a Teremtő képességeket, tehetségeket rejtett el benne. Ezeket a képességeket fel kell fedezni, ki kell ásní önmagunkból, hogy ne nyugodjunk meg azzal, amit szüleinktől, vagy másoktól kapunk, hanem élni kell bennünk a kemény férfi akaratnak: meg akarom mutatni, hogy önerőmből tudom valamire vinni, hogy tudok úgy dolgozni, munkámban produkálni, hogy önmagamot, családomat, majdani gyermekeimet az élet napugaras oldalára tudom állítani munkámmal, tehetségemmel.

Mi nem kapni akarunk tagjainktól, hanem adni. Adni nekik sok-sok tudást, adni nekik acélkemény jellemet. Adni nekik világnézetet, amely eligazítja őket az élet minden nehéz kérdésében, adni nekik szellemi tudást, amellyel megtudják harcolni a nehéz kenyérral.

Galóczy József

debreceni dékán:

A szent hajdanban minden apostol iparos volt, ma minden iparosnak apostolnak kell lennie.

Jäger Mihály

kecskeméti dékán:

A mi kereszténységünkben a legnagyobb jog az igazság és emek az igazságnak érvényesülnie kell mindenkiel szemben, még a gyengével, az egyedülállóval szemben is. Ez az igazság nemcsak a gazdagot védi, de szárnyai alá veszi a kicsi embert, a munkás embert is. És amelyik nemzeti berendezkedésben ezt az igazságot nem engedik érvényre jutni, az nem keresztény, ha tele torokkal hirdeti magáról, hogy ő keresztény, legalább is nem krisztusi keresztény.

Rékási János

mindszentli dékán:

A mi hazafiságunk a fegyelmezett és következetes négyfalközi munkában, az anyagi és vérdőzothban nyilvánul meg és ez Szent István hazafisága. A mi hazafiságunk nem pusztá szölamok és erőllően puffogó nagy mondások. A mi hazafiságunk a nemzeti értéket növelő munka. Ezt a nemzetet nem a szölamok és mondások fogják feuntartani, hanem a munka fogja annak értékeit megörízni, erősíteni és fejleszteni. Ennek az 1000 éves nemzetnek az fog a Kárpátok alján újból 1000 évet kioröszakolni és biztosítani, aki a magyarság lelkeiből versenylépes munkát fog kiesihobni, aki olyan

embereket állít az élet porondjára, akik dolgozni tudnak, dolgozni tudnak versenylépesen, dolgozni tudnak úgy, hogy a magyarság újra Európa első nemzetei közé emelkedik. Szent István hazafisága a nagy alakítások, az elsőrangú teljesítmény, a százszázalékos munka volt. Ennek a hazafiságnak vagyunk mi is szerelmesi és követtői.

Szabó Mihály

szöveltségi dékán:

Az Isten teremtő munkáját folytatam, ha kibányászott érelből acélt edzek, ha az erdő fájából háztételt ácsolok, ha a gyapjából, gyapotból ruhát készítek. Isten nem teremtett repülőgépet, házat, szöveltet. Csak anyagot és emberi elmét, hogy az szikrázson, ragyogjon, termeljen. A legényegylet csiszolja ragyogóra az iparos elmét, ügyesíti kezét, teszi élessé látását, hogy mint ügyes szakember alkotni tudjon. Alkotni, tökéletesíteni. Isteni mű folytatása tökéletes legyen. Ezt csak jól kinevelt szakember tudja megtenni.

Igy látjuk a legényegyletet a dékánok tükrében. Nem szájakba adott frázisok azok. Önmaguk termelték ki az igazságot és adják át a tagoknak.

Ebben benne van a ralls, ami nélkül nem élhetünk, ami nélkül nincs nyugalom lelkünkben.

Ebből a Tükröböl látjuk, mennyire mélységes a legényegyletben a világnézeti nevelés. Az ember eltéved, ha nem látja az utat. Égeti a kérdés tömkelege, ha nem kap nagy problémáira megoldást feleletet. Az életben, legényegylet iskolájában maturált, érett ember mondja, hogy tanulni kell.

Háború és béke, boldogság és kenyer a szakember kezében van letéve.

Tóth Sándor

szöveltségi dékán:

Nelkülünk, a mi férfias nekifeszülésünk nélkül a mi életünk problémája nem oldódik meg. Senki sem fogja tölesérel agyunkba tölteni a tudást, azt izadságos munkánkkal nekünk kell elsajátítani. Senki sem fog nekünk napugaras életet nyújtani e hazában, ha mi sült galamb módjára töltenül várjuk azt másoktól. Magunknak kell izmainkat megedezni, elthivatáshoz szükséges tudást és ügyességet elsajátítani, csak így fog az élet kalácsolni is nyújtani nekünk. Nem fogja senki a mi ügyünket előbbre vinni, ha mi nem tudunk összefogni és ha nem tudjuk megmutatni, hogy reánk is szükség van, hogy nélkülünk csonka ez a magyar élet és hogy nekünk megoldatlan problémáink, nehézségeink vannak. Ne másokra számítsunk, ne másoktól várjuk a velünk való törődést, saját magunk megváltása csak a mi kezünkbe van letéve.

A KIS HARANG

Pirkad a hajnal ott az ég alján,
Csillog a napugár a falu lornyán.
Ébredzik a kert kis virága,
Melyet ringat egy eltévedt sugárka.
Vége a réten a kis harmatcseppeknek,
A végörája ütött szegénykéknek.
Majd felzúg a kistemplom harangja,
Imára hívogat esengő ére hangja.

Emelkedik már a nap az égen,
Szinte minden fürdik a verőfényben.
Vasárnap van. Cseng-bong a kisharang,
Templomba igyekszik ifjú és az agg.

Misést mond a pap az Úr oltáránál,
Majd ifjút keresztel a keresztüktnél.
Közben zúg a kistemplom harangja,
A kereszettel együtt sír a hangja.

Telik az idő, jön tavaszra nyár,
S újra visszatér a fejszemadár.
Minden tavaszkor újra fakad a fá,
Az élet néha víg, néha keserű.
A fácska is lassan fává fejlődik,
A kisgyermek is csak megüregedik.
Csak egy az, ami megmarad régi:
A kisharang, mely az életet kíséri!

Férfi lesz egyszer a gyermekből,
S kikerül majd a családi körből.
Ha hazája úgy kívánja tőle,
Majd fegyvert fog, s harcos lesz belőle.

Ha a hazáért csatába indul,
A kisharang biztatánon kondul;
Bátorítja őt az ütközetre,
Hogy elrablott hazáját visszazerezze!

Solymosi Jenő,
kkfélégházi legényegyleti jegyző.

Dicső nap virradt a kis falura,
Hajnalt jelez a templom kisharangja.
Visszatért a harcos a csatából,
Élve került ki a golyózáporból.
Örül a falunak apraja és nagyja,
Felzúg örömben a falu harangja.
Virágos oltárnál misét mond a pap.
A fídt kereszttel a vitézek aznap.

Halva fekszik a nemrég még ünnepe-
pell,
Szemét lezárta, s nem szól, nem felel.
A ravatnál áll a falu népe,
Forró könny tudul mindenki szemébe;
Együtt sír a néppel a falu harangja,
Szomorúan, gyászosan hat a hangja.
Kisérük a sírig harangszó mellett,
Hol beárad örökre a földi élet!

Országjárás

Tóth Sándor és Szabó Mihály szövetségi dékánok már több, mint egy hónapja járják az országot. Vonattal, kerékpáron, gyalog róják az utat. Hol gyorsvonat sebességével, hol ellenszéllel kerékpáron, hol gyalogösvényen, csobogó patak mellett üres zsebbel, de szívükben teli munkásifjúság szeretetével mennek országot járni, országot építeni. Kergeti őket a szeretet, s ha a szél meg akarja gátolni, ha az őszi szél és hideg meg akarja dermeszteni, tagjaikat fűti a szeretet. Ha az út sara be akarja piszkítani őket, lelkük még mindig tiszta marad, mert a szeretet tüze kiéget mindent. *Mint a XX. század apostolai járnak.* Nem visznek magukkal semmit, mint ahogy az apostolok sem vittek. Nem is kéregetnek alamizsnát. Munkásifjú lelkeket gyűjtenek. S ilyenkor mindig akad egy aranyszínű plébános, egy vendéglátó iparos, aki

ad. Az ifjú munkás lelket, megértést és egy darab kenyeref.

Ők megköszönik a lelkeket és viszik oda azokat, ahol az alapokat osztják:

A révfülöpi dékán kurzusra

Ma ott 40 fiatalember izmosodik át legényegyleti vezetővé, hogy elbírja viselni a nagy terhet, amit az új nemesség, új társadalmi rend, a magyar iparosifjúság gondja ad rá. Testben-lélekben izmosodnak mennek ki a nagy életbe. Az előadók mind adnak valamit. Adnak Krisztust. Adnak szociális tudást és érző szívet. Megtanítják a jövő dékánjait az egyleti szervezés ezer csínyére, művészetére. Megtanítják őket országot építeni.

A családi bér

A Kisipari Hitelintézet most tette közzé értékes működéséről szóló jelentését. Az intézet eddig 42.667.386 pengő összegű kölcsönrel támogatta a kisiparosokat, több mint 10 millió pengővel a kis-kereskedőket, tehát csaknem 53 millió pengő összegű kölcsönrel támasztotta alá a kisipari és kis-kereskedelmi termelést. *Az elmúlt esztendőben 5.603.645 pengő új kölcsönt helyezett ki az intézet.* Különösen az egészen kistételű 40—500 pengős törpekölesönökkel teljesített nagy szolgálatot a hozzáforduló kisegyszisztenciáknak. *Ezek a kölcsönök fedezet nélküliek voltak és odaítélésüknél pusztán az iparos rátermettsége volt az irányadó, valamint az a körülmény, hogy vezetett-e rendszeresen üzleti könyveket, szakszerű árvetéssel és racionális üzemmellel dolgozott-e.*

Az intézet hitelakcióját a jövőben lényegesen bővíteni fogja és még fokozottabb mértékben kíván eleget tenni minden iparos kívánságnak.

Január 1. óta a legalább 20 munkást foglalkoztató üzemek munkásai gyermekenként havi 5.— P családi pótlékban részesülnek.

Hogy mily nagy jelentőségű ez a szociális intézkedés a gyermekes munkások tekintetében, azt a most lezárult első félév számadatai bizonyítják.

Hat hónap alatt átlag 231.433 gyermek után 125.099 családnak kifizettek több mint 7 millió pengőt.

A munkások órábéré a kifizetett gyermeknevelési pótlékkal gyermekenként átlag 2,6 fillérrel emelkedett. Ez gyermekenként átlag 5 százalékos munkabér-emelkedésnek felel meg. Tehát 2 gyermekes családnál 10 százalékos, 3 gyermekesnél 15 százalékos a munkabér-emelkedés.

Az átlagos gyermekszám családonként 1,85 drb., amely szám éppen a gyermeknevelési pótlék következtében remélhetőleg emelkedni fog.

A legényegyletek munkásifjúsága éppen egy évvel ezelőtt követelte követtáborán a családi munkabért

és egy éve, hogy átadtuk erre vonatkozó memorandu-

munkát az illetékes iparügyi miniszternek. Azóta a gyakorlat igazolta követelésünk helyességét és a családi munkabér nagy szociális jelentőségét.

Mindezek alapján ma már joggal kérhetjük a törvény fokozatos kiterjesztését a húsnál kevesebb munkást foglalkoztató üzemekre is.

Most jelent meg a hivatalos lapban a Nemzeti Önállósítási Alapra vonatkozó rendelet, amely szerint az Alap rendelkezésére álló összegek egy negyed része erejéig az érettségivel nem rendelkező kérelmezőknek is kiutalhatók kölcsönök, de ezek közül is különösen a visszaesett felvidéki, illetőleg kárpátaljai lakosoknak, akik nemzeti érzésükkel kiténtek és ennek következtében jutottak olyan helyzetbe, hogy önállóságuknak méltányos kölcsönrel való támogatása indokolt.

Örömmel vettük ezt a rendelkezést, amely némi lehetőséget nyújt iparos- és kereskedőifjúságunk önállóságára. A zsidótörvények amúgyis olyan elhelyezkedési lehetőséget nyújtanak a magángazdaságban az értelmiségi fiatalságnak, hogy

indokolt volna az Alapot még nagyobb mértékben a szakképzett iparos-, kereskedőifjúság önállóságára felhasználni.

Reméljük, hogy rövidesen erre is sor kerül.

Az Önállósítási Alappal kapcsolatban még rendkívül fontosnak tartjuk a kérelmek tárgyában a mielőbbi döntést, mert igen károsítja az önállósulást a hosszú ideig tartó bizonytalanság.

Néprádió

Vége eljutottunk oda is, hogy a legszélesebb néprétegeknek is módjában lesz a kultúra közkincsét igénybevenni. Népoktatásra, népművelésre, szakoktatásra sokat költ a közület és mégis a rádiót, ezt a kézzelfoghatóan nagyszerű kultúreszközt eddig kizsárolatlanul hagytuk.

A népvölvő nagy mértékben fogja növelni a rádió előfizetők létszámát. Így igen indokolt lenne az előfizetési díjak leszállítása.

A népvölvővel kapcsolatban a műsorrevízió kérdése is időszerű.

Melyik iparágnak van jövője?

Nagy kérdés ez, mert az életbe vág bele. Még csak nem is a jövő életbe, hanem már a múlt is érdekl. Aminek jövője van, az már ma megkezdte a jövőt, az már ma megindult. Az már ma beállítja az embert a termelés világába, az már ma arat, kenycet szel az éhes gyomornak. Ha már az aratás képét alkalmaztuk, kérdezzük tovább: melyik ipar az, amely a legtöbb aratót tudja beállítani?

Mi legényegyletek igen aktuálisnak tartjuk ezt a kérdést. Aktuálisnak azért, mert iparos nevelő intézmény vagyunk. Iparosokat nevelünk a jövő számára, akik becsületesen állnak bele a nagy aratásba. Beesületes ember lényegéhez tartozik, a rábizott munkának lelkiismeretes elvégzése. Ezzel a szaktanfolyamok rendezésével neveljük a jövő iparostársadalmát. A mi szaktanfolyamainknak pedig neve van. Ismer bennünket az Iparügyi minisztérium, a Kamara, az Ipartestületek, de ismer az élet is, ismernek az emberek, a tagok.

Nekünk kell tehát elsősorban tisztába lenni: milyen szakmával törődünk a legtöbbet. Legényegyleteinkben céhek szerint tömörülnek a tagok, hogy könnyebb legyen a szakmai nevelést megoldani. Próbáljuk a leggyakrabbi szakmákat most sorra venni.

Hogy állunk a faiparral?

Ma és mindig fog futni a faipar. A húszas évek konjunktúrája még nem jelentette azt, hogy a magyar faipar kiélte magát, de a mai pangás sem jelentheti azt, hogy meghalt a magyar faipar. Ha át tudta vészelné a mainál nehezebb utolsó öt esztendőt, akkor a mi erőnk kibír még pár évet, ami feltétlenül meghozza a jobbra fordulást. A ruszinszkói erdők ezt is reméltetik velünk. Megjegyzendő még, hogy amikor a magyar faiparról beszélünk, akkor nemcsak a külföldön is híres asztalos iparra kell gondolni, hanem minden ágára a faiparnak.

Cipész ipar

Milyen nagy riadalmat keltett a Bata-gyár erőfeszítése. Mennyire védelmére kelt a cipésziparnak mindenki, aki szereti és értékeli a magyar kisipart. A cipészipar, mint kisipar, ha jövőt nem is lát maga előtt, de a jelen termelési nivót kvalitatíve és kvantitatíve is meg fogja tartani. A kézi ipar, a kisipar minőség szerint tökéletesebbet tud termelni, mint a nagyipar. De nemcsak ezért. Hanem a berlini világtaláltságon a magyar cipészipar lekفته a világ előtt jövőjének fundamentumát és ezzel a minőségi termelés mennyiségét is felemelte. Így számolva, még emelkedés is várható.

Fodrász iparban van jövő

Nem azért, mert mindig nő a szakáll és a haj, vagy nem mindenkinek van hullámos haja, hanem mert mára a fodrászipar kezdi elveszteni ipari lényegét és inkább a művészet világába lép át. Azért is, mert igen sok összetevőből alakul. Ma már a fodrászipar a frizurakreáció kívül magához kaparatintotta a kémia világának egy darabját is. Ma tehát a fodrászipar olyan alapokra lépett, ahol van

fejlődési lehetőség. A fejlődést pedig egy olyan erő mozgatja, amely hatalmakat tudott térdre kényszeríteni: a hiúság és csak másodsorban a szükség.

Szabó és textil iparnak is van jövője

Ezt már a gyakorlat bizonyítja. Bizonyítja az a nagy hajsza, ami megindult a textilben. A gyapjú és gyapot háborúkat idézett elő vagy békét teremtett nemzet és nemzet között. A fehér arany harea megmozgatott minden embert. Ruhára szükség van mindenkinek és nemcsak ruhára, hanem mindenre, amit ma a textilipar szállíthat. Hatalmas gyárak az emberek ezreit állítják munkába. Ami ennek a széleskörű iparnak a mellékárait illeti, már nehezebb megállapítani, vajjon emelkedés, vagy süllyedés várható-e. A szabószakma például mindig megőrzi időszaki jellegét, hogy milyen emelkedést fog hozni, hogy milyen jövő előtt áll, az nagyon sokban függ a gazdasági helyzettől.

A vas ipar

Si vis pacem, para bellum. Ha békét akarsz, készülj háborúra, mint elv biztosítja ennek az iparnak a jövőjét. Ma már annyi embert köt le ez a széleskörű ipar, hogy egyik-másik szakmában sem többet. Igaz, hogy ebben az iparágban egy kis jóakarattal fel lehetne sorolni vagy harminchatot, mégis meg kell állapítani a tényt, hogy igen sok emberre van itt szükség. Nemesak a hadiszerek, fegyverek készítése az, amely sok emberanyagot vesz el, hanem minden szakma, amely a háborúban szerepet vihet. Itt említjük meg mindjárt az autó- és repülőgépipart. És felsorolhatnánk még igen sok rokon szakmát, amely teljes energiával áll a háború szolgálatába, vagyis inkább a fegyverkezés szolgálatába, aminek ügylátszik sohasem akar vége szakadni.

Mint általános tényt, ide kell számítanunk a zsidótörvény erejét. Ez az erő olyan szíles alapot teremt a magyar ipar jövőjének, ami bizakodással tölthet el minden magyar embert.

*Csak úgy virulhat újra szép honunk,
Ha mindnyájan dalolva dolgozunk.*

*„Szíod, ha megszúr a csúf bógánesol,
Ha rózsza szúr meg, azt megbocsájtod.”
(Szomolányi.)*

*„A bölcsesség azért nehéz,
Szív is kell hozzá, nemcsak ész!”*

A szertelen ember olyan, mint a mérleg, mindig csak mást mér, önmagát sohasem.”

Izmokat nem úgy lehet erősíteni, hogy kiméljük őket, hanem úgy, ha gyakran megfeszülnek!

*A búzának köszöni a konkoly, hogy ki nem tépik,
a szenteknek köszönik sokszor a gonoszak, hogy élnek.
(Prohászka.)*

A belga kommunisták tagjaikkal becsületszóra megfogadták, hogy másranyú lapot, mint kommunistát nem olvasnak, nehogy marxista, leninista elveikben megínogjanak.

BUDAPEST KÖZPONT

Szeptember 25-én tartotta a Központ rendező és dékányválasztását. A választás eredményekép *I. dékán: Nagy József, II. dékán: Tuksa Gyula és propaganda dékán: Dömötör Tibor lett.* 40 új rendezőt is választottak. A Központban a céhek megkezdtek tanfolyamaikat, úgy tanfolyamot tart az asztalos-, cipész-, fodrász-, vasas-, kereskedő-, szabó-céh. A népművelési tanfolyamaink is megkezdődtek. Ugyaneseak a Csepreghy Önképzőkör is megkezdte munkáját nagy tervekkel az elkövetkezendő évre. Okt. 8-án 10 órai ünnepi szt. mise keretében volt a Veni Sancte. Ez alkalommal tettek fogadalmat a rendezők, hogy nagy hívátásukban Isten legyen segítségükre.

BUDAPEST HERMINAMEZŐ

Szeptember 10-én Szent József litániával kezdődő gyűlésen a tagok teljes számban jelentek meg a legényegyleti új munkév megkezdésére. Ft. Seres Ferenc elnök úr lelkes buzdító beszédében hangsúlyozta, hogy nem szabad a múlt év eredményein élni, hanem az új munkaév elején egy nagy célt tűzzünk magunk elé és azt tűzön-vízen keresztül igyekezzünk megvalósítani. Egyedül rajd-dül rajtkun mulik — mondotta Elnök úr —, hogyan építjük a jövőnkét és azon keresztül a szebb, jobb nagy magyar jövőt.

Az üdvözlő beszéd elhangzása után Nagy Teres és Angelotti Károly a nyári verőcei táborról zenés beszámolórt tartott óriási sikerrel, majd a legényegyleti induló hangjai mellett emelkedett hangulatban ért véget a gyűlés.

G. Sanyi.

BARCS

Gyönyörű munkát végez a „fiatal” barcsi legényegylet. 1939 január 16-án avatás keretében előadták „Szuhay” 3 felvonásos színművet nagy erkölcsi és anyagi sikerrel. Gyűléseiket mint az egyesület élet színórmértékét példaként lehet odaállítani. A gyűléseken a tagok is aktív szerepet visznek előadásaiikkal és felolvasaikkal.

Saját labdarugó csapata, amelyet a környék úgy ismer, mint féltlenetes ellenfelet, a jövő szezon „Pintérkupa” küzdelmeiben láthatjuk majd. Házi ping-pong verseny, kirándulások, előadások teszik változatossá az egyleti életet.

A tagok havonta gyónnak és áldoznak. A húsvéti ünnepeken a Paszifét énekeltek.

Tasnádi Nagy András

igazságügyi miniszter velünk ünnepelte

vitéz Pintér József

20 éves jubileumát

Húsz esztendőt, éjszakát és nappalt, munkát és imádságot, húsz év alatt nevelt ezernyi munkásságot, kétszeresen leélt életet nem lehet akárhogy ünnepelni. A méltó ünnepléshez szív, akarat, hála kell. Volt az ünnepen sok szív. Sok tisztja szív dobogott, lüktetett szeretett atyja iránt. Szinte forró volt a levegő, tüzelt az arc ezen az emléknapon. Volt ott akarat. Szent akarások építették ki húsz év munkáját egy olyan célrészre, amely mára kivirágzott. Volt ott hála. A táviratok meleg hangja, a köszöntések hálás szavai, az ígéretek őszintesége csak piciny, szinte elköresosult formái tudtak lenni a hálának, de mind őszinte szívből fakadók. Ami a legszebb, a legmelegebb megnyilatkozása tud lenni a hálának, az imádság, az tisztán esdve szállt az ég felé egy újabb húsz esztendőért, újabb ezernyi munkás tömegért, akiket Ő állít Krisztus útjára.

Október 1-én, vasárnap rendezte a Legényegylet elnökének, *vitéz Pintér József* kormányfőtanácsos, pápai kamarás, *húszéves elnöki jubileumi ünnepségét.* Délelőtt 10 órakor a Szerviták belvárosi templomában szentmisét mondott a jubilans elnök, a szentbeszédet *Bády Ferenc* legényegyleti prefektus mondotta. 12 órakor emlékünnepeji volt az Országos Központi Katolikus Legényegyletben. Az ünnepségen megjelent *Tasnádi Nagy András* igazságügyminiszter is, ahol többek között a következőket mondotta:

„Idejöttem először azért, mert szeretem az ifjúságot, másodsor, mert különösen szeretem azt az ifjúságot, mely Krisztus zászlója alatt gyülekezik, harmadsor azért, mert szeretem vitéz Pintér Józsefet, aki egyetlen egy nagy ügyre, a legényegyletre feltette egész életét. Szeretem igaz, izzó, magyar hazafisággért és szeretem, mert a magyar ifjúságot Krisztusban élő magyar ifjúsággá neveli. Ilyen munkára van szükség Magyarországon. Ilyen emberre, aki egy ember helyett kettőként dolgozik!”

Megjelentek még az ipariügyi minisztérium részéről *Gyulai Akos, ifj. Gaul Károly és Ferenczy Emil* min. tanácsosok, az Actio Catolica részéről *Mihalovics Zsigmond* pápai prelátus, kanonok, országos igazgató, Ipari Tanfolyam Vezetősége és Iparkamara, a Budapesti Ipartetületek és a KIOSZ vezetősége. A tanoncimjúság nevében *Patkós Albert*, a segédok nevében *Nagy József* közp. dékán, a mesterek nevében *Szabó Kálmán* köszöntötték vitéz *Pintér József* elnököt. Az emlékünnepet *dr. Rottenbiller Alajos* nyitotta meg, mint a Legényegylet világi elnöke.

Az ünnepi beszédet *Müller Antal* kormányfőtanácsos, országgyűlési képviselő mondotta, aki beszédében hangsúlyozta a legényegyleti nevelés értékét és ő is legényegyleti tagnak vallotta magát.

A Rottenbiller-uteai székház dísztermét zsúfolásik megtöltötte az ország minden részéről összegyűjtött legényegyleti elnökség és ifjúság.

A két ház

Szinte csodálatosnak tűnik fel a jelen ebben az új házban. Hogy miért? Talán azért, mert érzem a különbséget a régi és a mai új ház között. De miért? — kérdezheti valaki, hisz lényegében semmi sem, csak a hely változott. Igaz... de azért itt minden más. Itt újjaszülettek a tagok is, mert a ház újat kíván, új fiatalágot új életerével, új köteleességet új ambícióval. Itt az új ház falai között eszembe jut a régi egyletei ház és itt tűnik ki a kettő közötti különbség. A régi ház, amelynek falai között töltöttünk hosszú időt, és amely alapul szolgált annak, hogy egyszer továbbhaladhassunk, miénk volt, jól éreztük benne magunkat és mégis vágyunk ott járt a jövőben egy új háznál. A régi ház az öreg falaival és kis termeivel már nem

elégítette ki igényeinket, mert mi haladni akartunk, mert minket Kolping szelleme és ifjúságunk lendülete biztatott. A régi ház már nem követelt tőlünk erőfeszítést, mert nem tudott velünk haladni, nem tudott munkára buzdítani. Pedig nekünk ez kell, nekünk a régi házból ide egy lépés volt, haladás a Kolping útján, a régi ház alapot adott, de már többet nem tudott tenni. Ha úgy vizsgálom a régi házban elhangzott, elgondolt tervezgetésekre, akkor csak örülni tudok a jelennek. A gondolatunk, munkánk már nem a régi házé volt, hanem a jövő új házáé.

És most itt vagyunk egyetlen új házában, tele új erővel, új munkakedvvel, új kötelességtudással, új ambícióval. Ez a ház egy újabb jövő elé állít bennünket. Mennyivel biztatóbb, mint a régi ház. Itt a falak is fiatalos erőt, élni akarást sugároznak felénk és szinte suttogják: munkára, dolgozz, végezd kötelességedet, mutasd meg, hogy tudsz és akarsz dolgozni. Igen. Az új ház. Szinte benne ujjong a fiatalság minden öröme és hívja, serkenti a munkára. Mert kell, hogy mindenben éjjen a munka vágya, annak a munkának, amelynek alapja a szeretet és a kötelességtudás, mert ha ez vezet minket az egyleti életünkben, akkor nem fogunk megállni félúton, hanem biztosan haladunk Kolping útján. Ezzel a házzal ismét új otthonra találtunk, egy új sziklára, amely segíteni fog az életben és megmutatja az utat a jövő felé és ez fog nekünk biztatást adni. Új reménnyel indulunk a jövőbe ebből az új házból. Igen, új reménnyel, mert nem szabad soha elesügednünk, nem szabad visszarettennünk a reánk váró munkától, hanem erős hittel, erős akarattal teljesítjük kötelességünket. Ragadjunk meg minden alkalmat, amivel az új ház, az egylet javát szolgálhatjuk, mert ezt megköveteli tőlünk, mert ez a ház kineveli belőlünk azt, amiért Kolping Adolf küzdött: a józaugondolkozású, tiszta iparosifjúságot.

Az Isten és égi Pártfogók segíteni fog bennünket, hogy továbbdolgozzunk a szebb és jobb jövőért.

Isten áldja a tisztas munkát!

Kenyeres József

Legényegylet a listán

1939. október 15.

Néhány mozgalmi uriember, fővezéri plajbással, veszteség listát állított fel. Szembe állította a még vastagabb ceruzával írott nyereség listát.

Itt-ott, amott megszünt, beolvadt, vagy eltűnt 5-10 legényegylet, mind az egyik fél munkátlanóságának eredménye vagy az ő munkája sikerének iródott föl. Rövid indoklás: „Ennek így kellett lenni. A rohanó világban nem bírja megszerezni az egyensúlyt az öreg, kivénhedt legényegylet!” Szégyelje magát!... Hát ez milyen módszer?!...

Nyereség-veszteség listát csak egy akció végén lehet föllátni. Még senki sem győzött. Még inkább senki sem bukott el. Az fog győzni, akiben több a becsület, az erő és a lelki érték.

Mi már gondolkodhatunk arról, hogy mérleget állítsunk föl. Nem azért, mintha akciókat befejeztük volna, hanem azért, mert újabb erővel, de régi kipróbált szellemmel új korszaknak lendülünk neki. Nem lehet veszteséglistára tenni egy olyan intézményt, amelynek évszázados történelme van. Történelmet mondtam, nem epizódot. Különség van a kettő között. A történelmen komoly dolog. Azt az Isten hatja át; az epizód az emberek szerelmes, édeskés, karriervadász históriáeszkaja. A tör-

ténelem érték, amelyet el nem törölhet senki, semmi. A történelem erő, amely képes egy új korszakot megindítani. Az epizód, sem egyiket, sem másikat. Igaz, hogy a történelemnek valamikor kezdődnie kellett, de azt az Isten indította el és nem hiúság, nem emberke. Ki meri kétségbe vonni, hogy nem az Isten indította el a legényegylet történelmét?... Nem Isteni gondolat az, emberek lelkébe Krisztust nevelni? Nem isteni gondolat az, folytatni a teremtő munkáját a szakma tökéletes elsajátításával?... Nem isteni parancs az, szeretni az embereket úgy, mint önmagamat?... Nem isteni akarat a gyűlölet bógáncsát kiirtani, s helyébe a szeretet virágát plántálni?...

Hát nem isteni küldetés ilyen programmal dolgozni?... Új munkaér, új korszak kezdetén teljes öntudattal, lélekben gazdagon, igaz, hogy másoktól nem segítve, de indulunk. Nem indulunk, hanem patgoló lépéssel menetelünk. Négy száz legényegylet menetelésének dübörgését hallja már mindenki. Miért nem hallják azok, akik nem így gondolkodnak?... Töprengj emberke!... Mit gondolsz, meddig lehet folytatni a látást. Ha azt felelnéd, erre mindig lesz alapod, arra csak azt mondom: ... egyszer az is unalmasnak válik!... De a létektöltés, az értékké nevelés az mindig igény marad!...

ÉLÜNK

Az egyletet nagy veszteség érte Molnár József dékán távozása miatt. Jelenlegi dékán Szelezi István.

Harcos Antal II. dékán.

EGER

A legényegyleti élet Egerben vitéz Derecsényi Miklós titkárral, Kállai Ferenc dékán, Inanicsik Miklós II. dékán, Prók György háznagy, Kiss Sándor jegyző, Fürtös Károly pénztáros új ifjúsági vezetőkkel, hatalmas iramban megindult.

Az elmúlt évben nagyon szép munkát produkáltak. Kultúrdelutának rendezésével tartották fenn a város iparos és kereskedői között a legényegyleti kapcsolatot. E delutánokon az egylet zenekara, dalárdája, szindarabok rendezői és előadói, „Napsugarak” szereplése hatalmas sikerrel működtek közre. A nyári hónapokban kugli és biliárd versenyek és az immár hagyományossá vált szalonna-csurditásból volt szinte naponta hangos a kerthelyiség.

A nyári kirándulásokon, hol a város iparostársadalma nagyszámban vett részt, a kassai kirándulás dr. Petró Kálmán országgyűlési képviselőnek vezetésével a visszatért Kassa városát mentek testvéri szeretettel szívükre ölelni, július 1-én az ungvári egylet 50 éves jubileumán büszkélkedtek visszatért testvéreink ünnepélyén.

Ónodi Imre önképzőkör v.

HATVAN

Hatvani Legényegylet júl. 30-án tartotta hagyományossá vált reggelig tartó Anna-bálját, mely nagy erkölcsi és anyagi sikerrel végződött. A bál sikeréért köszönetet mondunk Kovács Lajos világi elnök úrnak és a rendező tagoknak.

Herédi József jegyző.

MECSEKSZABOLCS

Egyesületünk a nyáron sem pihent. Féléves működésünk alatt rendeztünk három jólsikerült színelőadást, aug. 13-án Gárdonyi „Bor” című szindarabját. 20-án gyönyörűen sikerült nyilvános táncmulatságot. Beszerztünk már egy zongorát, 200 pengő értékben padokat, székeket. Szeptember 8-án szírefői murit rendeztünk. Tagjaink száma növekszik.

Horváth Dezső káplán.

TÖRÖKSZENTMIKLÓS

Sok esztendei tervszerű, fegyelmezett és áldozatos munka gyümölesé lett a törökszentmiklósi egyletünk új székháza. Sok estén át töprengtek a megoldáson dr. Beöthy Lajos esperes-plébános, elnök, Angyal Sándor II. elnök, maguk köré gyűjtve az egylet hűségesei, kipróbált választmányi és pártoló tagjait és az ifjúságot. Most ők is tanúi annak, hogy a kemény férfiakarat minden nehézséget le tud küzdeni és az acélos célratörés eredményt tud elérni.

Szeptember 24-én avatták fel az új székházat. Vass József dékán vezetésével büszkén vonult fel az ifjúsági gárda, kiállásukból öröm és öntudat sugárzott: büszkékké voltak munkájuk gyümölesére, a Háza.

A diszgyűlésen az ünnepi beszédet vitéz Pintér József országos ügyve-

ELÜNK

zető elnök mondotta. Beszéde keretében leleplezte dr. Beöthy Lajos eszperes-plébános arekéjét, amelyet a fiúk hálája helyezett a ház falára. Kenyeres József ifjúsági tag „A két ház” emlen tartott felolvasást. Takács Sándor egyleti tag „A magyar szoltár”-t szavalta.

Gratulálunk a törökszentmiklósi-aknak férfias munkájuk negy eredményéhez. De kérjük is őket, őrizzék meg jól azt a nagy értéket és tegyék azt munkájukkal az ottani munkásifjúság életiskolájává.

PÉCS

Tanuljunk Pécestől, legényegyleti életikből. Heti munkarendjük a következő:

Hétfő: Bördomborító tanfolyam. Mestervizsgára előkészítő tanfolyam minden szakmabeli részére: költségvetés, kalkuláció, jogismeretek, áruismeret, szakrajz.

Kedd: Mestervizsgára előkészítő tanfolyam fodrászok részére gyakorlati oktatással.

Szerda: Heti gyűlés.

Csütörtök: Előkészítő tanfolyam mestervizsgára fodrászok számára.

Péntek: Bördomborító tanfolyam. Mestervizsgára előkészítő tanfolyam az összes szakmabeliek részére.

Szombat: Általános ismeretterjesztő tanfolyam.

SÁTORALJAUJHELY

A sátoraljai helyi legényegyletet nagy vesztés érte. Elnöke Potoczky János főpásztorai áthelyezése folytán Girinésre került lelkésznek. Ezúton is hálás köszönetet mondunk azért a szeretetért és áldozatkészéért, melyben a legényegylet ügyét mindig részesítette, de tudjuk azt, hogy a legényegylet eszméihez mindig hű marad és Girinésen is meglesz önzetlen munkájának eredménye.

Belátszky Győző új elnököt szeretettel köszöntjük a legényegylet élén és kérjük, zárja áldozatos papi szívébe a munkásifjúságot, legyen atyjuk, testvérük és barátjuk, hogy sátoraljai helyi legényegylet továbbfolytathassa eddigi eredményekben gazdag munkáját.

Tagjaink nagy részét besorozták, de azért az egyleti élet nem szűnt meg. A révfülöpi dékánképző kurzuson két tagunk vesz részt. Egyik kedves és régi tagunk önállósult a napokban. Olesváry Gyula. Egyleti munkánk folyik abban a mederben tovább, amelyben a munkásifjúság jobb jövőjét elősegítsük.

SZOLNOK

A szolnoki legényegylet a nyári hónapokban is éppen úgy megtartotta a hétfői gyűléseket, mint a télen, különbség annyiban volt, hogy a nyáriakon több szórakozási idő jutott a tagoknak.

Október elején megkezdődött a komolyabb egyleti munka. Szavalóversenyt írtak ki, amely nagyszerűen sikerült. A kiosztott díjakat tagjaink készítették. Minta-hétfőest

Olvasd — kövesd

Szentendre ötletes követendő példájáról külön is meg kell emlékeznünk. Szeptember 4-iki sport-bálonk 1.— P belépődíj ellenében nem jegyet, hanem az Új Nemesség legújabb példányát adták vendégeinknek. Ilyen módon eladtak 160 példányt és szereztek 20 előfizetőt. Sok embernek lehetővé tették, hogy mozgalmunk munkáját és annak eredményeit országos viszonylatban is megismerjék. Ezáltal pedig szorosabban magukhoz látták a város lakosságát és leíphetővé vált, hogy munkásságukat még a multnál is nagyobb átitó erővel, még eredményesebben és sikeresebben folytassák. Ötlelességükkel, tehát sokat használtak mozgalmunkat, de sokat használtak önmaguknak is.

Kövessük Szentendre példáját!

Előadásaink a jegyárába számítuk bele az Új Nemesség árát is és adjuk azt ingyen közönségünknek. Sok jó barátot, segítő erőt szerzehetünk így magunknak. Használjunk fel minden alkalmat az Új Nemesség terjesztésére. Minél több mozgalmi újságot eladunk, annál inkább fog egyletünk fejlődni.

Tagjaink se dobják el a kiolvasott Új Nemességeket, hanem adják oda ismerőseinek, különösen szakmatársaiknak, akik még nem tagjai az egyletnek.

A munkásifjúság jövőjéről — a mi jövőnkéről van szó! Tegyük érte meg ezt is!

TANULJUNK KÖNYVELÉST

Közlő: Kiss György.

Hát bizony mindannyian gondol elünk. Megkeresni a kenyérrelvalót, aztán beosztani, hogy jusson is, maradjon is. Olykor-olykor egy ruha, vagy egy cipő is kell. Nem könnyű dolog. Az embernek tisztán kell látni az anyagi helyzetét, ha nem akar túlméretezett kiadásaival az anyagi romlás felé haladni, vagy ésszerűtlen takarékoszággal hasznos, esetleg gyümölcsöző beruházásokat elmulasztani.

Szóval a pénz arra a fent említett bizonyos ruhára, amire már félve gyűjtök, együtt volt. Eppen Debrecenben voltam. Elvittem hát a jó öreg Somogyi bácsihoz. Családi szobánk volt. Ügyes-bajos dolgában sokat segítettek. Röviden végezve a ruhaüggyel, elkezdtünk beszélgetni, ami a szokáshoz híven meglehetősen egyoldalú volt. Panszkozott az öreg. Pedig sokan irigyelték a szép fogalmat lebonyolító, — 3 segéd és 2 tanonc dolgozott mellette —, szabóságát.

— Mert kérem a szegény ember azért nem tud zöldágra vergődni, — kezdte magyarázni —, mivel, hogy nem tudja megfogni a kínálkozó alkalmat. Így vagyok én is. Tudnék egy nagy konfekció üzletnek dolgozni, de kéne hozzá beruházásra P 500.—. Ingatlanom nincs, tehát pénz sincs.

— Hát a kisipari kölesönt miért nem próbálja meg, Somogyi bácsi? — kezdem neki a tippet adni. — Arra nem kell ingatlanfedezet.

— Megpróbáltam. Nehéz dolog az — csóválja a fejét s a bajszát rágja. Aztán hallgat, mintha röstelné kiesit magát.

— Nehéz? Miért nehéz? — fagatom tovább.

— Mert tudni akarják a bankban, hogyan megy a műhely. Kérdezték, van-e könyvelés? Ebből akarják megállapítani, hogy állok.

— Na és?

— Megmondtam. Az bizony nincs... Én ugyanis szabómester vagyok, nem könyvelő! — vágta ki magát az öreg.

Azért mégis kapott kölesönt kezességre.

És én ott megígérem az öreg Somogyi bácsinak, hogy megtanítom könyvelni, úgy, hogy azért továbbra is szabómester maradjon. Megismertem egy olyan könyvelési rendszerrel, mely egyszerűsége és könnyű áttekinthetősége mellett is hű képet nyújt a vagyonszámlázásokról, amelynek vezetése igen kevésbé eszköki a gyümölcsözően felhasználható munkaidőt.

Igy kezdtük el Somogyi bácsival. Gyorsan haladtunk. Mikor végezve a tanulmányi anyaggal, a műhelyt leltároztuk, elkezdtem morfondírozni az öreg. Szóval most már két ember vagyok. Szabó, meg könyvelő. Ugy bizony, — fejeztem be a gondolatát és tudtam, hogy jó munkát végeztünk.

Kedves Barátaim! Ti is megtanulhatjátok a könyvelést, ha az egész éven keresztül itt megjelenő cikkeket szorgalmasan olvasgattjátok. Az üzletesemények keretében foglalkozunk a kisiparban és

ÉLÜNK

keretében tartották a versenyeket nagyszámú vendégek jelenlétével. Hogy emberek előtt való szereplésre neveljék tagjaikat, a hetfői műtástra beállították a beszédszerekezetit és előadói versenyeket.

Arpási István dékán.

VEZSPRÉM

Szeptember 10-én tartottuk az ünnepélyes Veni Sancténkat a Szekes-egyházban. Este fél 9 órai kezdettel nagyszabású szüreti bált tartottunk, amely ügyerkésileg, mint anyagi-
lag elsőrendően sikerült. Ezúton is hálás köszönet azoknak a Napsugaraknak és Kolping-füeknek, akik fáradságot nem ismerve, önzetlen munkájukkal segítették szebbé tenni a mulatságot. Köszönet és hála jár a táncot betanító s városunkban közszeretettnek örvendő Pallós János táncotanárnak, a Legényegylet minden kívánságát megértő, önzetlen jó barátjának. Reméljük, hogy még sok ilyen igaz baráttal és pártfogóval fog gyarapodni ebben a munkaévben Egyletünk. Az új munkaévben megkezdjük a mestervizsga-előkészítő tanfolyamokat s igénybe óhajtuk venni a Központ segítségét, hogy szakelőadókat küldjön nekünk.

Erdei István I. dékán.

HAZASSÁG

Kaposvári Manczi énekkari tagot eljegyezte Balázs József egyleti és énekkari tag (Hatvan).

Baranyai Julia és Mayer Mihály augusztus 6-án tartották esküvőjüket (Hatvan).

Gruber Gizella és Polgár Mihály, Tóth János és Berger Margit, Kiss Lajos és Antal Lúla Központi tagok és Napsugárkák házasságot kötöttek.

Sátoraljaújhelyi legényegyleti tag, Olesváry Gyula és Gellért Erzsébet házasságot kötöttek.

Szent József pártfogását és Isten áldását kérjük házasságukra.

Prohászka püspök

a Legényegyletről

„Először magunkat kell megreformálni; tetteinkben, életünk folyásában szigorú következettséggel kifejezésre juttatni mindazon elveket, amikre a katekizmus, a szülők háza, az egyház és iskola bennünket tanított. Ha minden katolikus legényegységet ebben az országban teljes erejéből munkálkodik ezen elvek megvalósításában, biztos vagyunk benne, hogy a mi törekvéseinket siker, az iparosztályú ügyeinek fellendülése fogja követni.”

kiskereskedelembe előforduló mindennemű üzleti esemény feldolgozásával. Megismerjük a kalkulálást, költségelőirányzást, munkabérelszámolásokat, OTI-val kapcsolatos teendőket, a váltót, ennek könyvelését és a kereskedelmi levelezést.

Induljunk hát neki az útnak azzal a gondolattal: *Több tudás, több ember.* Ha kitartók lesztek, jó munkátok gyümölcsét: a könyvelést magatokénak mondhatjátok.

A könyvvitel lényege, célja, fontossága.

A könyvvitel alatt a vagyonban beálló változásoknak, az erre szolgáló üzleti könyvekben — időrendben rendszeres elszámolását, feljegyzését értjük.

Célja ezek szerint a vagyonrészekben beálló változásokon keresztül ellenőrizni magát a vagyont azáltal, hogy: *1. meghatározza az elszámolásra kerülő vagyont, (teltár), 2. a cselekvő (aktív) és a szenvedő (passzív) vagyoni változásait nyilvántartja, 3. a gazdálkodás tiszta eredményét kimutatja.*

Fontosságát nem kell bizonyítgatni, hiszen minden önálló iparos és kereskedő tudja, hogy nélküle nem képes megállapítani vagyonának mindenkori jelenállapotát. A pontos, lelkiismeretes könyvelés — akár egy jól járó óra — mutatja a forgalom hullámzását, figyelmeztet a fizetésekre, az esedékes kintlévőségek behajtására. Helyes támpontot nyújt a kalkulációhoz, bizonyítékos peres eljárásoknál s nem utolsósorban biztosítja a vállalkozónak azt a hitelt, ami elengedhetetlen előfeltétele a mai ipari és kereskedői működéseknek.

Ezek a kiváló tulajdonságok mutatják a könyvelés szükségességét minden önálló iparosnak és kereskedőnek, bár az 1875:XXXVII. kereskedelmi törvény 25. paragrafusa és az 5. paragrafusa nem mindenkinek írja elő kötelezően.

Az autó és korunk

Az amerikai automobiliparnak a régi vágyát, hogy minden amerikai család legalább két autót tartson, most, a romlott gazdasági viszonyok mellett sem ejtették el teljesen. Csak a propaganda iránya módosult. A cél változatlan és lehet, hogy az új módszer a rossz gazdasági viszonyok ellenére is nagyobb sikerrel jár, mint a prosperity idején felvetett megoldás. Az új ötlet ugyanis abból indul ki, hogy az amerikai piacot túlterhelik a használt kocsik. A nagy gyárak a használt kocsikat — mindenki csak a saját márkáját — össze fogják vásárolni és annak, aki csak egy kocsit tart, kellő kiesmosítás után felkínálnak egy régi kocsit. Egy ilyen használt kocsit öt dollár befizetése ellenében, legfeljebb 60 dollárért vásárolhatja meg az autós „a felesége számára”. Eddig a helyzet ugyan is az, hogy a kereső férj reggel bemegy a kocsival a városba s csak este tér vele vissza. Az asszonyok túlnyomó része napközben az autóbúszkra, esetleg villamosra, vagy földalattira szorul. Egy olcsó használt kocsi, amelyet a gyár javított meg, megoldaná az asszonyok közlekedési problémáját. Hozzájárul a terv gyakorlati voltához az a megoldás, hogy ha az asszonyok így olcsó pénzen hozzászoknak a saját kocsijához, a női hiúság és vetélkedés rövidesen szükségletté teszi a nők számára is

a legújabb modellt Végső eredményben tehát az új kocsik értékesítésének ügyes propagandalehetőségét látják a használt olcsó, de megbízható „feleségkocsi” népszerűsítésében.

A délkelet-európai államok lakosainak száma — beleértve Törökországot is — valamivel meghaladja a 80 milliót. Az ezekben az országokban közlekedő személyautók száma viszont 1938 közepéről kelt statisztika szerint összesen csak 85.000 kocsi. Németországban ugyanez csak mintegy 80 millió lakos mellett több mint kétfélszáz személykocsi van forgalomban. Már magában ez az egy szám is mutatja, hogy bármennyire is figyelembe vesszük az életszínter különbözőségeit, a legközelebbi 5–10 éven belül az automobilparkok részére igen nagyarányú üzleti lehetőségek kínálkoznak Délkelet-Európában. A meginduló versenyben való részvétel érdekében Németországban most pályázatot írt ki a gazdasági minisztérium olyan kocsik tervezésére, amelyek különösen alkalmazkodnak a szóbanforgó országok terep- és útviszonyaihoz.

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF.

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József-utca 61.